

PARIS CALLING

Al een tijd voel ik de roep om naar Parijs te gaan. Maar ik woon al in een grote, drukke stad. Ik ga op vakantie liever naar de zon. En sinds ik op mijn beste Frans iets vroeg aan een Parijzenaar en hij reageerde met: je ne comprends pas? Ah, LE .... Ja, ik had 'la' i.p.v. 'le' gezegd, nou sindsdien vind ik de Parijzenaren een tikkeltje arrogant. En toch bleef ik het maar horen, zachtjes op de achtergrond. En het werd met de dag luider: je moet naar Parijs.

Op een dag had ik een intensive dag met een klant bij KW9, de prachtige plek waar ik met veel plezier mijn sessies doe. Aan het einde van de dag raakte ik in gesprek met twee andere coaches. De één vertelde: ja, ik vertrek morgen met mijn gezin voor een lang weekend naar Parijs. En ik dacht: ok... De ander reageerde: oh ja, Parijs, stad van verlichting, daar heb ik jaren gewoond. En ik dacht weer: ok...

Ik ging nog even boodschappen doen. Terwijl ik mijn fiets op slot zette, werd mijn blik gevangen door een heel groot embleem achter op de jas van een voorbijganger. Kenzo Paris stond er in koeieletters in een grote cirkel. En ik dacht: hmmm...

's Avonds ging ik met één van de coaches die ik die middag had gesproken iets eten. Zij had voor ons gereserveerd bij Mata Hari in Amsterdam. Ik kende deze plek helemaal nog niet. Mata Hari was een Nederlandse exotische danseres, die door de Fransen schuldig werd bevonden aan spionage en werd gefusilleerd. Weer die Fransen, dacht ik. Terwijl we over de Wallen naar Mata Hari liepen, verscheen opeens Moulin Rouge in megagrote neonletters op mijn netvlies. En ik dacht: ok, ik snap het. Ik ga.

Thuisgekomen vroeg ik me af waarom ik zulke sterke signalen kreeg om naar Parijs te gaan. En hoe moest dat met mijn zesjarige dochter Isis? Kon ik haar meenemen of moest ik alleen gaan? Ik pakte mijn laptop en typte in Google: Spiritueel Parijs. Google is soms echt mijn beste vriend als het om afstemming gaat. Het eerste wat ik tegenkwam was informatie over dat Parijs ook wel de stad van Isis wordt genoemd. Par Isis (nabij Isis).

Volgens sommigen was de stad Parijs ontstaan uit een klein eilandje in de Seine, Ile de la Cité. In de Romeinse tijd werd dit de boot van Isis genoemd. Het eilandje lijkt nog steeds op een boot. De Notre Dame is het boegbeeld van de boot van Isis.

Dat is dan duidelijk. Als Parijs de stad van Isis is, dan gaat Isis natuurlijk mee. En trouwens de vorige keer dat ik een call kreeg, naar Ibiza, is ze ook meegegaan. En dat ging prima. 's Avonds schreef ik mijn eboek terwijl zij sliep. Ja, ze gaat mee.

Ik lees verder. Parijs ligt op de Atlantislijn, de leijlijn die loopt van Santiago de Compostella, Chartres, Parijs, Aken naar Externsteine. Het eiland Ile de la Cité ligt op een kruising van krachtige leijlijnen, er bevindt zich een vortex. Het is een krachtplek. Hier is de Notre Dame gebouwd. De kathedraal de Notre Dame is met een leijlijn verbonden met de kathedraal van Chartres. Deze laatste was voorheen een oud Druïden centrum. Op de linkeroever van de Seine was een tempel voor Isis, daar staat nu de kerk Saint Sulpice.

Er bekruipt me een voorgevoel, dat me in Parijs een heel ander soort energie te wachten staat dan op Ibiza. Ibiza voelde als thuiskomen, warm en licht. Parijs voelt nu al aards, koud en zwaar. Maar ook vol liefde.

BEGIN

Op Nieuw!

Ik keer naar binnen
Wil het niet meer verzinnen
Opnieuw beginnen
Laat de weg mij vinden

Parijs, toon me nieuwe wegen
Laat mijn hart spreken
Stad van verlichting
Toon me een nieuwe richting

Opnieuw ben ik bereid me open te laten kraken
Om mijn geheelde hart te laten raken
Ik word stil en leg mijn wil
in de goddelijke wil

Stad van liefde, verwarm mijn hart
Mijn vuur brandt, een nieuwe start
Op liefde tot in de eeuwigheid
Op licht, op een nieuwe tijd
Op Nieuw!
~ Suzanne Groenstege

Ik wens je een overvloedig mooi leven vol overgave aan w-ondernemen!

(F)LUISTER

De reis is begonnen. Ik voel het aan alles. Eén januari plaatste ik mijn Parijs gedicht op Facebook, waardoor bijna iedereen denkt dat ik er al zit. Vanmiddag zijn mijn dochter Isis en ik haar kamer aan het opruimen. We halen twee dozen met spullen van mij weg, om meer ruimte te maken voor het opbergen van haar speelgoed. 's Avonds open ik de dozen. Ik heb geen idee meer van wat erin zat.

Mijn oog valt op drie ebbenhouten beeldjes, die ik van mijn moeder heb gekregen. Een Maneki Neko voor zakelijk geluk en succes, dat ik van haar ontving toen ik mijn eigen bedrijf startte. Een baby'tje in een Lotusbloem, dat ik van haar heb gekregen toen ik zwanger was van Isis. Dat zal vlak na elkaar zijn geweest, want een dag nadat ik mijn baan opzegde, bleek ik zwanger. En een hart waar twee open handen uitkomen. In deze handen kun je een boek zetten.

Ik geef de beeldjes weer een plek in mijn woonkamer. Ik steek kaarsen aan en brand een lichtje bij een prachtig Mariabeeld dat ik van mijn moeder heb gekregen. Maria, de moeder der moeders. Mijn hele huis vult zich met een krachtige aardende moeder energie.

Dan lees ik een artikel over de volle maan van vandaag. Deze volle maan herinnert ons aan ons innerlijke huis. Onze innerlijke moeder verwacht ons. Klaar om ons te baden in onze koesterende innerlijke wateren. Dit is waar het allemaal begint. Dit is de plaats van waaruit alle creatie ontstaat.

Terwijl ik naar de keuken loop, beseft ik me dat ik de moeder aarde energie helemaal tot me wil nemen, absorberen en belichamen. De woorden komen door in 't Engels. Dat gebeurt wel vaker en dan weet ik dat het klopt. Ik vraag mijn gidsen waar we morgen heen mogen gaan als we aankomen. Louvre, louvre, louvre hoor ik herhaaldelijk en verder niks. Mijn pen schrijft:
Love, louvre, LOuVrE
U r love
You are love

OMG, dat belooft wat

Mijn pen schrijft verder:
This will be
an inward journey
Are you ready?
To feel love
From above
From beneath and from within
Let the journey begin

Verwonderd kijk ik naar een klein hartje in de houten tafel waar ik aan zit te schrijven, dat ik zie nu mij gevraagd is aan deze kant van de tafel te gaan zitten.

LICHT

Vanochtend ben ik om vijf uur wakker en kan ik niet meer slapen. Ik ben te opgewonden over wat me in Parijs te wachten staat. Wanneer we bij het hotel aankomen is Isis doodop van de reis en de nieuwe indrukken. Ga je mee de stad in? Ik wil je iets moois laten zien, zeg ik haar. We nemen de metro en wanneer we uitstappen, zie ik het Louvre niet, maar ik voel het wel.

Ik volg de aantrekkingskracht die me de straat doet oversteken en loop onder het Louvre door. De energie daar voelt heel aards. Mijn pas vertraagt en ik laad me op aan deze energie. De piramides zijn zo prachtig. Ik merk dat ik het moeilijk vind en moeite doe, om helder te voelen zo tussen alle toeristen in. Om in het oog van de storm te blijven, om mijn centrum te vinden. In de zee rondom Ibiza gaat dit me makkelijker af, dacht ik.

Ze zeggen me dat ik me daar geen zorgen over hoeft te maken. Dat mijn aanwezigheid in Parijs genoeg is. Dat ik alleen de tekens maar hoeft te volgen en mezelf dit gunnen, mezelf pampieren. Dit was ook de boodschap van de kaart die ik de avond daarvoor heb getrokken.

We lopen in de schemering naar de Arc de Triomphe du Carrousel. Onder de boog blijf ik stilstaan en voel de sterke zonne-energie. Ik laad mezelf op en heb weer genoeg kracht om een supervermoeide Isis door de Jardin des Tuileries te tillen. Ik loop over het hoofdpad en word geleid naar een zijpad om een prachtige boom van dichtbij te bekijken. Als ik voor de boom sta, zie ik dat de Eiffeltoren er precies achter verscholen staat. De boom laat me weten dat ik vanaf hier vanuit een ander perspectief kan zien en ik voel iets shiften in mijn bewustzijn.

Links van ons zien we een prachtig gebouw met twee grote ronde versierde ramen. Ik vraag Isis: wat zou dat voor gebouw zijn? Dat zie je toch, dat zijn ogen, zegt ze. Het is inmiddels donker geworden. We lopen langs de ronde fontein als we door de zwarte bomen, een schitterend verlichte oude draaimolen zien opdoemen. We rennen er lachend naartoe.

Ik koop een kaartje voor Isis en kijk verwonderd naar de paardjes en koetsjes die op klassieke muziek ronddraaien. Terwijl ik sta te kijken, lijkt het alsof de tijd in slow motion gaat. Alsof ik een Alice in Wonderland wereld in ga. Ik ben ontroerd en voel me dankbaar voor deze betoverend mooie verrassing. Isis lacht, kijkt naar de vele lichtjes boven haar hoofd en geniet. Even lijkt haar vermoeidheid weg en huppelt ze de draaimolen uit. Dan voelt ze weer hoe moe ze is. Ze wil de tuinen uit en terug naar het hotel.

We steken de straat over en lopen over de pastelkeurige mozaïek straten van Rue de Castiglione. De steentjes zijn voor Isis een soort hinkelbaan en ze fleurt weer op. Ik geniet van de rijkdom en de schoonheid om me heen. We lijken op straten van goud te lopen, zo mooi. Hier, op deze prachtig versierde straten, ligt een zwerver. Wat een contrast.

Ik voel oordeel omhoogkomen over de rijkdom waar ik zo van geniet. Ik voel het en beseft me dat ik mag genieten van deze rijkdom. Tegelijkertijd besluit ik wederom dat ik mijn rijkdom niet wil vergaren ten koste van anderen. Dit verlangen is heel groot. Zolang ik daarvoor zorg, voelt het prima om rijk te zijn.

We lopen verder en stuiten op Louis Vuitton. Er staan buiten mensen in de rij om naar binnen te mogen om iets te kopen. Ja, zo kan het ook. Als je iets neerzet van kwaliteit, dat mensen echt willen, dan staan ze daarvoor in de rij. Mijn ogen glijden langs de rij de hoek om. Daar, op de zijkant van het gebouw schittert een stralende gouden zon. Met elke auto die voorbijrijdt, wordt het licht van de koplampen weerkaatst in deze immens grote zon. Bij elke ontmoeting laat deze prachtige zon als antwoord zijn zonnestrallen vol licht vanuit zijn binnenste naar buiten schijnen.

We komen op het sprookjesachtig versierde en verlichte Place de Vendôme. Ik kijk mijn ogen uit en voel de magie terwijl ik Isis draag. Ik voel me omringd door een heel krachtige mannelijke energie.

Ik beseft me dat het gevoel van gelukzaligheid dat me overviel bij de magisch mooie draaimolen me naar deze plek van rijkdom heeft geleid. Wanneer mijn hart zich vult met licht en liefde, word ik vervolgens altijd naar rijkdom geleid.

Ik besluit opnieuw om me op een nog dieper niveau over te geven aan afgestemd ondernemen. Om niet te denken dat ik het beter weet dan de bron. Deze wandeling is voor mij een bevestiging van wat ik innerlijk al weet en al vaker heb mogen ervaren: Wanneer ik vol vertrouwen en overgave de tekens volg, word ik geleid naar gelukzaligheid en daaruit ontstaat rijkdom en schoonheid.

De oordelen die vervolgens opkomen. Het kan toch niet zo gemakkelijk zijn? Ik moet er toch iets voor doen om het te verdienen? Terwijl ik dit schrijf, zie ik vanuit mijn ooghoek 11:11 op de klok. Ja, lieve engelen, misschien is het wel niet de eenvoudigste weg om me elke dag meer over te geven en te vertrouwen. Misschien hoef ik alleen aanwezig te zijn en te schrijven en spreken. Mijn energie met anderen te delen. Misschien is het wel niet zo makkelijk om je te bevrijden, om de illusie te doorzien. Misschien kan ik mensen hierin voorgaan. Geloven, vertrouwen, overgave, me laten leiden. Ja, dit is mijn plek, om dit voor te leven en hierover te schrijven en spreken. En mensen hierin te begeleiden.

We lopen terug langs Rue de Ravoli, langs de oudste Engelse boekwinkel in Parijs. Ik sta even stil voor de etalage en het voelt alsof de boeken de schrijver in mij uitnodigen en aanmoedigen. Dan zie ik de Eiffeltoren die in het donker een grote lichtbundel uitstraalt. Hij staat krachtig en straalt. En is hiermee een baken van licht.

MANNELIJKE ENERGIE IN BEDRIJF

Oefening 1: ik

Sluit je ogen en word je gewaar van je gedachten. Stap in de rol van de waarnemer. Je bent niet wat je denkt, je identificeert je niet met je gedachten. Laat nu een gedachte van twijfel of angst over je bedrijf omhoogkomen. Waar je nu ook staat met je onderneming. Op elk niveau kom je twijfel of onzekerheid tegen, als je je comfortzone maar ver genoeg stretcht.

Ga de stilte in en kijk naar deze gedachte. Hou je aandacht bij je adem en zie dat deze gedachte een illusie is. Los van je gedachten kom je terug bij het licht dat je bent.

Oefening 2: ik in mijn bedrijf

Wie ben jij in afwezigheid van deze angstgedachte? Wat is jouw rol op aarde met jouw bedrijf? En welke beslissingen zou deze persoon vandaag nemen ten gunste van zijn bedrijf?

STILTE

Een witte, onbeschreven bladzijde. Adem in..., adem uit...

LIEFDE

Vanochtend gaan we naar de Notre Dame. We zien een megalange rij voor de ingang op het plein staan. Ik voel me geleid om om de Notre Dame heen te lopen. Ik bekijk de kerk van de zijkant, terwijl we door de tuin naar de achterkant lopen. Ik had gevraagd of het nodig was om naar binnen te gaan om de Maria energie te voelen. Als antwoord wordt er gezegd dat die buiten in de tuinen misschien nog wel beter voelbaar voor me is, dan binnen tussen de vele toeristen. Intussen ziet Isis een schommel. Haar favoriete speeltuintoestel. Mijn blik wordt gevangen door een Mariabeeld dat omringd wordt door drie engelen.

Ik wil met Isis naar Pont Neuf lopen en besef me dat we dan weer terug moeten lopen langs de voorkant van de Notre Dame. Mijn oog valt op een bordje waarop Daniël staat. Voor vertrek heb ik om een boodschap voor Parijs gevraagd en een engelenkaart getrokken. Ik trok een kaart met de engel Daniël, de engel van het huwelijk en de verbintenis. Mijn interesse is gewekt. Ik kijk op en zie op een standbeeld een tekst staan:

Wees niet bang om de Christus te ontvangen
Open je om hem te ontvangen
Om zijn reddende kracht te ontvangen
De Christus is in de mens

Een vrouw met een Mariablauwe blouse en vest aan komt me tegemoet lopen. Onze blikken kruizen elkaar en ik voel een lichte energie, een herkenning in mijn lijf. We glimlachen naar elkaar. Ik voel een gevoel van vrede over mij heen komen. Een moment later zie ik dat het hele plein voor de Notre Dame ontruimd is. Overal is politie, brandweer, duikers in de Seine, politieboden, helikopters en politiehonden. We worden gemaand om door te lopen en geen foto's te maken. Niemand zegt wat er aan de hand is. De angst voor een aanslag hangt in de lucht. De sfeer is erg onheilspellend. Toch voel ik me geleid om langs de Seine te blijven lopen.

Mijn ogen vullen zich met tranen bij het voelen van een collectieve angst, die deze scène in mij oproept. Het voelt als dat ik deze angst in mij (en in de wereld, zo binnen, zo buiten) een stukje kan helen door erbij te blijven. Door niet weg te vluchten, maar aanwezig te zijn. Door de energie van deze angst door mijn lichaam te laten stromen en tegelijkertijd met mijn licht aanwezig te zijn. We blijven langs de Seine lopen tot we bij Pont Neuf zijn.

De brug waaraan vele geliefden een slotje met hun initialen hebben gehangen. En de sleutels op de bodem van de Seine liggen, als een bezegeling van hun eeuwige liefde voor elkaar. De Seine staat heel hoog. Ik loop met Isis het puntje van Ile de la Cité op. We lopen de trappen weer op. Bij het de hoek om gaan botst Isis tegen een bewakingshond op. De politieman laat de hond iets zoeken op de punt van het eiland lijkt het.

Ik ben er klaar mee, al dat machtsvertoon. Ik wil een kerk in om te ontladen na al deze spanning. Ik zie dat we vanaf hier gemakkelijk naar Saint-Sulpice kunnen gaan. Op de plek van de kerk zou vroeger een tempel voor de Godin Isis hebben gestaan. Isis ziet gekleurde blaadjes en pennen liggen. Ze maakt een tekening en zet haar naam erop voor de pastoor. Ze zijn bedoeld als vraag voor de mis. Van binnen moet ik grinniken bij de gedachte aan het gezicht van de pastoor, wanneer hij haar briefje zal openen.

Ik ben

Ik ben een minnares
een betoverende danseres
Ik ben een zeemeermin,
lok met mijn verschijning
mannen mijn diepe wateren in
Ik ben een leeuwin
die vecht voor haar kind
Ik ben een vrije geest
die haar eigen leven leest
Ik ben een grote moederschoot
leven voedend tot aan mijn dood
Ik ben een warme bedding
breng mensen in verbinding
Ik ben een godin in dromen
Ik ben thuisgekomen
Ik ben een vrouw, een rebel
betrokken, trots, een engel
Ik ben vertrouwen
samen een droomleven opbouwen
Ik ben een spiegel
ik doorzie je ziel
Ik ben verzorgend, dragend, een rots in de branding
Ik ben onvoorwaardelijke liefde in diepe verbinding
Ik ben een hoer
Ik ben een oermoeder
Ik ben een voedster
Ik ben Magdalena
Ik ben Maria
Ik ben
~ Suzanne Groenstege

VROUWELIJKE ENERGIE IN BEDRIJF

Oefening 1: zijn

Welke zelden heb jij allemaal? Mogen die er allemaal zijn? Welk gevoel stop jij liever weg? Is er iets waarvoor je je schaamt? Iets wat je liever niet wilt zien? Onze gevoelens zijn als kinderen die op onze deur kloppen. Verdriet klopt aan en wij zeggen, ben je daar nu alweer? Ik dacht dat ik nu weleens weg zou zijn.

Je mag even contact maken met de aarde. De grond onder je voeten voelen. Schrijf op: Ik ben ... En vergeet vooral niet de dingen op te schrijven die je wegdrukt. Het mag er allemaal zijn.

Oefening 2: zijn in je bedrijf

Wie ben jij in de aanwezigheid van al deze zelden? Wat kun je vandaag zijn om van waarde te zijn met je bedrijf?

HART

We nemen de metro naar de Sacre Coeur (Heilig Hart in het Frans). Ik voel een enorme behoefte aan rust en stilte zo aan het einde van deze heftige dag. Voor de ingang staat een securityman. Iedereen zijn tas wordt gecheckt voordat je naar binnen mag. Binnen is er een dienst bezig. Ik hoop dat ze gaan zingen. Isis is helemaal onder de indruk en wil graag in de bankjes zitten. En het koor begint inderdaad te zingen.

Een man leidt de dienst voor en daarna een vrouw. Dat heb ik nog nooit meegemaakt, een vrouw die de dienst leidt. Het voelt alsof alle heftigheid die ik vanmiddag in mij op heb genomen, hier naartoe meegenomen mocht worden. Alsook het licht, de daadkracht en zonne-energie die ik op de eerste dag in Parijs heb mogen ervaren.

Een gevoel van vrede overvalt me, hier in het heilige hart. Hier waar het mannelijke en het vrouwelijke samenkomen. Isis mag een kaarsje branden en een wens doen. Ik brand een kaarsje voor de gezondheid van mijn moeders. En nog een kaarsje voor de heling van de mannelijke en vrouwelijke energie in het heilige hart.

HEILIG HUWELIJK

Op internet zoek ik op wat er nu eigenlijk gebeurd is bij de Notre Dame. Er is tijdens een prestigieuze oefening van de brandweer en politie een duikster verdwenen in de Seine. Het voelt voor mij alsof deze verdwijning symbool staat voor de vrouwenenergie, die nog meer geheeld mag worden. Het voelt alsof deze wond van moeder aarde, die we in ons meedragen, geheeld mag worden. Deze verwonde krachtplek van goddelijke vrouwelijke energie staat in verbinding met onze eigen verwonding en oerkracht in onszelf. Het is tijd om ons de kracht van deze vrouwelijke energie weer te herinneren. En om ons opnieuw te verbinden met moeder aarde. Op haar te vertrouwen.

Ik voel heel sterk dat het vrouwelijke weer in zichzelf mag gaan staan. Haar kracht en voeding uit de aarde mag ervaren. De schoonheid van deze bedding mag omarmen. Zodat zij een vangnet voor zichzelf kan zijn. En van daaruit naast het mannelijke kan komen staan.

Het vrouwelijke is heel lang onderdrukt geweest en het is tijd om uit de slachtoffer-dader dynamiek te stappen. Om onszelf in deze vrouwenenergie te bevrijden, zodat ook de mannelijke energie bevrijd kan worden van zijn daderrol. Om de dualiteit te doorzien en te ondernemen vanuit de drie-eenheid van Hemel, Aarde en Mens.

In de loop van de geschiedenis is het vrouwelijke vervangen door de heilige geest (de vader, de zoon en de heilige geest). Het is tijd om het goddelijke vrouwelijke weer terug te brengen op aarde.

Hemel	Aarde	Mens
God	Wereld	Individu
Mannelijke	Vrouwelijke	Christuskind
God de vader	God de moeder	Zoon/dochter
Osiris	Isis	Horus
Zon	Maan	Sterrenstof
Vader	Heilige Geest	Zoon

Voordat we over kunnen gaan naar een nieuw bewustzijn (5 dimensionaal) is het nodig dat we het vertrouwen in het vrouwelijke herstellen. In deze bedding kan de mannelijke energie in ons zichzelf opnieuw uitvinden. Deze energieën mogen elkaar spiegelen en de wederzijdse afhankelijkheid overstijgen. Waarna ze op een volgend niveau weer samen kunnen komen in een heilig huwelijk.

LIEFDE & LICHT BEDRIJVEN

Het start dus met het herstellen van een oervertrouwen in Moeder Aarde. Om ons te herinneren dat zij voor ons zorgt en ons voedt. Dat niet geld, maar ons vertrouwen en overgave ons zekerheid geeft. Dat vanuit deze stabiele basis, overvloed en schoonheid ons vindt.

Dat betekent niet dat je alleen maar op een matje hoeft te gaan zitten mediteren. Het betekent aan het werk om je elke dag meer over te geven en te vertrouwen. In het niets zakken, de lege ruimte van waaruit alle creatie ontstaat betreden en durven wachten op een impuls voor geïnspireerde actie. Zolang die niet komt, heb je je nog niet voldoende overgegeven.

Wanneer werkelijk geïnspireerde komt, kun je niet anders meer dan die stap zetten. En dat voelt heerlijk, want dan weet je dat het klopt, dat je geleid wordt door een kracht groter dan jijzelf. Het is zo'n verademing, omdat je niets meer hoeft te forceren en met de stroom meebeweegt. Dit vergt oefening en een verandering van bewustzijn en daar begeleid ik je graag bij.

Wil je hier meer over weten?

Ik geef regelmatig Online Masterclasses over Afgestemd Ondernemen. Je ontvangt de uitnodiging hiervoor in je mail. Ook vind je de data hier:

<http://www.suzannegroenstege.nl/online-masterclasses/>

Wil je mij persoonlijk spreken?

In februari en maart heb ik tijd gereserveerd om een aantal intakes te doen voor mijn jaarprogramma 'Liefde & Licht Bedrijven' dat 27 maart start. Via deze link kun je je opgeven voor een kennismakingsgesprek:

<http://www.suzannegroenstege.nl/liefde-en-licht-bedrijven/>

Liefde & Licht,

Suzanne Groenstege
Nieuwetijds Ondernemerscoach

info@suzannegroenstege.nl

www.suzannegroenstege.nl